

TESTIMONY ID: 773

AGE: 38

AGE RANGE: 36-40

GENDER: f

MARITAL STATUS: single

REGION: Dnipropetrovsk region

OCCUPATION STATUS: Never occupied

FORCIBLY DISPLACED: no

EDUCATION: Higher education (Expert, Master)

DATE OF TESTIMONY: 2022-07-04

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

Before the war, I had a terrible dream that a high-rise building was on fire, and people were dying alive in it, with expressions of horror and pain on their faces. A few weeks later, the war began. On the first day of the war, I could not believe that this was really happening, that it was actually possible in our time. I couldn't eat or sleep. I was constantly on news chats and YouTube. I wanted to hear that this horror was about to end. But this did not happen. Several times rockets flew very close to our house, our house shook, and it was terrifying. My teeth never chattered so much, and my hands shook from fear. First of all, it was scary not for myself but for my children because they are the most precious thing in the world to me. The children, especially the eldest daughter, are afraid to sleep alone, have become very vulnerable, and tears are on the rise. Because of my nerves, I had constant tension and apathy. I just wanted to fall asleep and not wake up so as not to see all this. They began to dream that there would be a third world war and there would not be a single country in the world that would not be affected by it. Covered a very big fear for the children. Sometimes I thought that if I had known that there would be a war, I would not have given birth at all so that, God forbid, nothing would happen to them because I would not survive it. When I saw on the news how people, small children, were dying, I was covered with tears and a feeling of powerlessness that I am not God and I cannot stop all this from stopping the death of people. It got to the point that I started watching interviews of astrologers, tarologists, and psychics, in order to grasp at least some hope that soon all this will stop and there will be peace. Later came the realization that this war is for a long time, and it is necessary to somehow continue to live for the sake of the children. Many friends and loved ones did not show themselves in the best way during this difficult time. The truth is that war exposes feelings and shows who is really your friend and who is

not. My husband left the family during the war, leaving us with no means of subsistence. I was left alone with two children. The youngest is only two years old. It's scary that I won't be able to provide for them and feed them myself because it's very difficult with work right now. Sometimes I give up, but I try to pull myself out of this state because my children need me. Thoughts arise. Maybe it is worth going abroad and waiting out the war for the safety of the children, but it is scary to go into the unknown and leave home. I really hope that soon peace will come to our country and I will be able, as I dreamed, to take my children to the Carpathians, to [CITY1], to [CITY2], to show the beauty of our country.

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 773

ВІК: 38

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 36-40

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: неодружений/а

ОБЛАСТЬ: Дніпропетровська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ: Не були окуповані

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Ні

ОСВІТА: вища повна (спеціаліст, магістр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-07-04

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВОЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Перед війною мені наснився жахливий сон, що горить багатоповерхівка і в ній заживо гинуть люди, на їх обличчях вираз жахіння та болю. Через декілька тижнів почалася війна. В перший день війни я не могла повірити, що дійсно це відбувається, що це насправді можливо в наш час. Я не могла їсти, спати, постійно сиділа в чатах новин і в YouTube, хотілося почути, що ось-ось цей жах закінчиться. Але цього не відбулося. Декілька разів зовсім неподалік від нашого будинку були прильоти ракет, наш будинок здригався і це був жах, в мене ніколи так не цокотіли зуби і не тряслися руки від страху. В першу чергу було страшно не за себе, а за дітей, бо вони для мене найдорожче в світі. Діти, особливо старша донька, боїться сама спати, стала дуже вразливою, сльози на рівному місці. Через нерви в мене було постійне напруження, апатія, хотілося просто заснути і не прокидатися, щоб всього цього не бачити. Почали снитися сни, що буде третя світова війна і не буде жодної країни в світі, яку б вона не зачепила. Накривав дуже великий страх за дітей. Іноді думала, що якби знала, що буде війна, взагалі б не народжувала, щоб не дай Боже нічого з

ними не сталося, бо я цього не переживу. Коли бачила в новинах, як гинуть люди, маленькі дітки, накривали сльози і відчуття безсилля, що я не Бог і не можу це все зупинити, припинити загибель людей. Дійшло до того, що я почала дивитися інтерв'ю астрологів, тарологів, екстрасенсів, щоб вхопитись хоч за якусь надію, що скоро все це припиниться і буде мир. Згодом прийшло усвідомлення, що ця війна надовго, і треба якось далі жити заради дітей. Багато друзів і близьких людей проявили себе не найкращим чином в цей тяжкий час, правду кажуть, що війна оголює почуття і показує, хто насправді твій друг, а хто ні. Мій чоловік під час війни покинув сім'ю, залишивши нас без коштів для існування. Я лишилась сама з двома дітьми, молодшому лише два роки. Страшно, що не зможу їх забезпечити і прогодувати сама, бо з роботою зараз дуже тяжко. Інколи опускаються руки, але намагаюся сама себе витягати з цього стану, бо я потрібна своїм дітям. Виникають думки, можливо варто поїхати закордон і перечекаати війну для безпеки дітей, але страшно їхати в невідомість і кидати дім. Дуже сподіваюся, що скоро настане мир в нашій країні і я зможу, як і мріяла, повезти своїх дітей у Карпати, у [MISTO1], у [MISTO2], щоб показати красу нашої країни.

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.